

ואתה פולל מרכבה מחתונה של אהרן דוד ושלמה ואדם הראשון למלחה, ובת זוגו למיטה, אם כל ח"י, שהוא צדיק ח"י העולים. ומשום זה אהרן, אף על גב שהוא ימין, פרשווהו חכמים בו, אהרן שושבין של המלכה.

יעקב היה פולל משלה אבות, שבו רוכב אדם הראשון, שלא לחם פרשווהו בעלי המיטה, יפיו של יעקב ביפוי של אדם הראשון.

אמר המנורה הקדושה, רועה נאמן, רואה אני שפכל הקדוש ברוך הוא את שמד ואמר משה ברוך הוא כלל אותו במרכבה העילונה ובמרכבה המחתונה, לכל בך את אדם הראשון מצד האבות, ולכל בך את חיה מצד אהרן דוד ושלמה. למה לא כפל שם יעקב בך?

אמר לו המנורה הקדושה, משומש קראי לו יעקב וישראל. יעקב לשון יעקב, כלומר נקבה, שנאמר עקבו של אדם הראשון היה מכבה גלגול חפה. ונקרא ישראל, שם ראש הנזכר, ראש לנקבה, כלומר יעקב. וזהו שאמר בראשות הקדוש ברוך הוא לנחש, בראשות הוא ישופך ראש ואפה תשופנו יעקב. וזה גרעם שכינה בצלות, שנאמר בה (משל כי) יעקב ענוה יראת ה'.

שם רבי שמעון, ושםחו בעלי המיטה ואמרו, פה של השכינה, סיני, מי יכול לעמוד (פנוי) פיך, שהקדושים ברוך הוא ושכינתו מדברים בו, וששים רבו של ישיבה של מעלה וששים רבו של ישיבה של מטה מדברים בו.

בר אחר והנה סולם, פתח רבי שמעון ואמר, סיני דא סולם ואיתו קל ורזה דמלחה הבנה ה', רכב על ע"ב ק"ל, ע"ב, יוד ה"י וי"ו ה"י. ועוד ע"ב י', י"ה, יה"ו, יה"ה. קל יוד, יוד ה"א, יוד ה"א וא"ו, יוד

ואנת פוליל מרכבה מטהה דאהרן דוד ושלמה ואדם קדרמהה לעילא ובת זוגיה למטה, אם כל ח"י דאייה צדיק ח"י עלמיין. ו בגין דא אהרן אף על גב דאייה ימיאן אוקמונה רבנן ביה, אהרן שושבינה דמטרונייה. יעקב והוא כליל תלת אבן דביה רכיב אדם קדרמהה, דלאו למגנא אוקמונה מארי מתניתין, שופריה דיעקב בשופריה דאדם קדרמהה.

אמר בוצינה קדישא, רעייה מהימנא חזינן דכפל קדרשא בריך הוא שמה. ואמר, משה משה, לאכללא לך במרכבה עלה ובמרכבה מטהה, לאכללא לך אדם קדרמהה מטהה דאהרן דוד ושלמה. למה לא כפל שם יעקב ה כי.

אמר ליה בוצינה קדישא בגין, דגרא ליה יעקב וישראל. יעקב לשניא דיעקב, דהיני נוקבא. דאתמר, יעקב של אדם הראשון היה מכבה גלגול חפה. ואתקריישראל דתמן ראש דכונא, רישא לנוקבא דהינו יעקב. והאי אייה דאמיר קדרשא בריך הוא לחוי, (בראשית) הוא ישופך ראש ואפה תשופנו יעקב. ורק גרעם שכינה בצלות דאתמר בה, (משל כי) יעקב ענוה יראת ה'.

תדי רבי שמעון ותדי מארי מתניתין ואמרו, פומא דשכינתא סיני, מאן יכיל למיקם (קפי) פומא דקדושא בריך הוא ושכינה ממלין ביה ושתין רבו דמתיבתא עלה ושתין רבו דמתיבתא מטהה ממלין ביה על פומך. ועלך אחמר, והגה מלacci אליהם עליים וירדים בו.

דבר אחר והנה סולם, פתח רבי שמעון ואמר, סיני דא סולם ואיתו קל ורזה דמלחה הבנה ה', רכב על ע"ב ק"ל, ע"ב, יוד ה"י וי"ו ה"י. ועוד ע"ב י', י"ה, יה"ו, יה"ה. קל יוד, יוד ה"א, יוד ה"א וא"ו, יוד על פיך. ועליך נאמר והגה מלacci אליהם עליים וירדים בו.

בר אחר והנה סולם - פתח רבי שמעון ואמר, סיני זה סולם, והיא קל, וסוד הדבר - ע"ב - יוד ה"י וי"ו ה"י. ועוד ע"ב י', י"ה, יה"ו, יה"ה. קל יוד, יוד ה"א, יוד ה"א וא"ו, יוד